

savaş ıgırtkanlığı ile kadın hakları anlatılabilir mi?

Böylesi faşist bir söylemden, kandan, asimilasyondan, ölümden beslenen bir zihniyetin her nerede olursa olsun teşhir edilmesinin, özgürlük mücadelemiz açısından önemi büyüktür. Çünkü ancak bu teşhir mekanizmaları ile erkeği, vatani mutlu etmek, onurlandırmak uğruna kadınları yok sayarak yapılan kadın politikaları ile kadın özgürlük mücadelesi arasında bir fark yaratılabilir.

STELA E.

İzmir'de DTP konvoyuna linç girişiminde bulunuldu. İzmir'deki linç saldırılarının ardından, birçok ilde planlı linç saldırıları organize edildi. Muş'ta iki, Diyarbakır'da bir Kürt genci öldürüldü. Yüzlerce insan tutuklandı, onlarca kişi yaralandı. DTP kapatıldı. Ve aslında toplum hızla bir etnik iç savaşa sürüklenmeye çalışıldı. Bu olaylar sonrasında her ne kadar durumun vahametinin farkına varılıp frene basılmaya çabalanırsa da hâlâ böyle bir tehlike var. Hızla bir savaş konseptine geçilmiştir. Bu sürecin başını faşist söylemleri ile öne çıkan CHP, sürecin tetikçiliğini yapan faşist MHP ve linç olaylarının önünü açan, açılım sürecini tıkayan AKP çekmektedir. Tam da böyle bir momentten geçerken İzmir'de SDP'li kadınlar faşist söylemleri ile öne çıkan CHP'li Canan Arıtman'ı protesto eylemi düzenledi.

İzmir'de Konak Belediyesi'nin "çocuk kadınlar" başlıklı paneline konuşmacı olarak katılan

CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtman'a SDP'li, Dev-Lis'li ve Dev-Genç'li kadınlar "kadınlar barış istiyor", "yaşasın halkların kardeşliği" pankartı açtılar. Bu eylem ile kadınlar kanlı elleriniz ile kadın haklarını anlatamazsınız diye haykırdılar. Bu eylem sonrasında bir çok mail grubunda bir tartışma başlatıldı. Kadın haklarının çok kapsayıcı olduğu ve her kesimden, her ideolojiden kadını kapsadığı görüşlerinden referansla faşist söyleme sahip bir kadının protesto edilmesinin hatalı olduğu gibi fikirler çerçevesinde tartışmalar devam etti.

İzmirli SDP'li kadınların Canan Arıtman'ı protesto etmesi üzerinden devam etmekte olan tartışmanın üzerine düşünmemiz gereken önemli konuları yeniden su yüzüne çıkarttığını düşünüyorum. Kadın özgürlük mücadelesinin kapsayıcı niteliği değerlendirildiğinde kadın haklarını savunmak faşist ideoloji ile ya da savaşı kutsayarak mümkün müdür? Ve bu çerçevede protesto etmek doğru mudur?

Savaş ıgıllıkları arasından savaşın ve militarizmin beslediği erkekliliği görmeden nasıl yükselti-

İzmirli SDP'li kadınların Canan Arıtman'ı protesto etmesi üzerinden devam etmekte olan tartışmanın üzerine düşünmemiz gereken önemli konuları yeniden su yüzüne çıkarttığını düşünüyorum. Kadın özgürlük mücadelesinin kapsayıcı niteliği değerlendirildiğinde kadın haklarını savunmak faşist ideoloji ile ya da savaşı kutsayarak mümkün müdür? Ve bu çerçevede protesto etmek doğru mudur?

lebilir kadın mücadelesi? Bunca ölümü, tacizi yok sayarak, 405 askerin tecavüzüne uğrayan Ş.E'yi anlatmadan, zorunlu göç mağduru Kürt kadınları görmeden, katledilen Ceylan Önkol'un acısını duymadan, sadece Kürt oldukları için devlet şiddetine maruz kalan binlerce kadını görmeden nasıl kadın hakları savunucusu olabiliriz? Kadınlara siyaseti yasaklayan zihniyeti teşhir etmeden nasıl özne olmayı isteyebiliriz hayat sahnesinde?

Nazi Almanyası'nda da özellikle faşizmin toplumsal örgütlenmesi kısmında rehabilitasyon merkezlerinde ve hakim ideolojinin içselleştirilmesi için kadınlardan ciddi bir biçimde yararlanılmıştır. İtalyan ırkının üstünlüğünü ispatlamak için kadınların oy hakkını savunan kadınları kadın hakları savunucusu sayabilir miyiz?

Vatani korumak uğruna ve erkeklerle eşitlik mücadelesi adına askere gitmek isteyen kadınları kadın hakları savunucusu sayabilir miyiz?

Canan Arıtman 'savaş', SDP'li kadınlar 'barış' dedi

AYŞEN KEYSAN

9 Aralık günü İzmir'de Konak Belediyesi'nin "çocuk kadınlar" başlıklı paneline konuşmacı olarak katılan CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtman beklemediği bir protesto eylemi ile karşılaştı. SDP'li kadınlar olarak gerçekleştirilen, Dev-Lis ve Dev-Genç'ten genç kadınların da katıldığı eylemde, "Kadınlar barış istiyor", "Yaşasın halkların kardeşliği" pankartları açıldı.

Canan Arıtman'ın konuşması esnasında ayağa kalkarak kısa bir konuşma yapan ve Arıtman'ı protesto ettiğimizi anlatan Dev-Genç'li kadın arkadaşımızın sözlerinin ardından atılan "yaşasın halkların kardeşliği", "İzmir değil CHP faşist" "kadınlar barış istiyor" sloganlarıyla salonu terkeden kadınlar, güvenlik görevlileri ve CHP'lilerin sözlü saldırıları karşısında örgütlü bir duruş sergilediler.

Geçtiğimiz ay mecliste gerçekleştirilen "demokratik açılım" görüşmelerinde salona 2 İşçi Partilinin, şehit aileleri derneği üyelerinin girmelerini sağlayan,

faşist provokatörlere "fikir anneliği" yapan Arıtman, bu kez kendisi protesto edilen olmanın şaşkınlığını yaşadı.

Kirli, eli kanlı, militarist CHP politikalarını, kadın görüntüsünün arkasında "en erkek duruşu" ile hayata geçiren, silahlara olan düşkünlüğü ile tanınan hatta Smith Wesson marka silahı ile verdiği pozları hafızalarımızdan çıkmayan Arıtman'ın kadın hakları savunuculuğunun "sözde" olduğunu haykırdı kadınlar yüzüne karşı.

Daha bir ay önce panelin yapıldığı kültür merkezinin yakınlarında linç edilmeye çalışılan Kürtlere, Kürt kadınlara yönelik hiçbir söz etmeyen, 7

yaşındaki Ceylan'ın katline susan, Dersim katliamını faşist zihniyetiyle öven Arıtman, kadın erkek eşitliği ile ilgili kurduğu hiç bir cümlenin tutarlılık taşımayacağını düşünmüş müdür bilemeyiz. Ancak bildiğimiz şudur ki: bugün yaşadığımız topraklarda, yaşadığımız süreçte, bir yandan ırkçılıktan, militarizmden, sömürüden yana tutum alanlar, faşist söylemlerle savaşı körükleyenler, diğer yandan, değil kadın hakları hiç bir insana yönelik hak ve hukukun sözcülüğünü yapamaz. Tutarlı bir kadın mücadelesi erkekliliği besleyen tüm mekanizmaları görmekten, savaşa, sömürüye karşı mücadele yürütmekten geçer.

CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtmán, Ahmet Türk ve Ufuk Uras'ı hedef aldı. Arıtmán PKK'nın Meclis'te olduğunun bir kez daha tescil edildiğini ifade ederek Cumhuriyet savcılarını göreve çağırdı.

Arıtmán yaptığı yazılı açıklamada, Ahmet Türk'ün istifadan vazgeçtiklerine ilişkin açıklamasını eleştirdi. Türk'ün Öcalan'a 'sayın' diyerek suçu ve suçluyu övme suçu işlediğini kaydeden Arıtmán, "Onun istemi doğrultusunda istifadan vazgeçtiklerini ve BDP isimli sözde parti kimliğiyle tekrar Meclis'e döneceklerini açıklamasıyla PKK'nın Meclis'te olduğu bir kez daha tescil edilmiştir" dedi. Açıklamasında, Barış ve Demokrasi Partisi'nin kısaltmasını 'BTP' olarak kullanan Arıtmán "DTP, BTP gibi sözde parti isimleri tamamen göstermelik olup, Meclis'te grubu olan 4'ncü partinin PKK olduğu açıkça ortadadır. Bu ekipte yer alanların da aslında milletin vekili olmayıp PKK'nın sözcüsü oldukları artık net bir şekilde söylenmelidir" dedi. Arıtmán şunları söyledi:

"Bu Gazi Mecliste terör örgütünün bulunması çok acıdır ve bağımsız Türkiye Cumhuriyetinin ve onun Meclisinin kurulması için kanlarını, canlarını vermiş binlerce insanın ruhu taciz olmaktadır. Ülkesinin bağımsızlığı ve bütünlüğü için evlatlarını şehit vermiş binlerce insanın da içinde yer aldığı Türk Milleti ne yazık ve ne acıdır ki sözde Milletvekili adındaki PKK sözcülerinin maaşını ödemek zorundadır. Bu durum milletimizin içine sinmemektedir."

Arıtmán İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras'a da tepki gösterdi. Arıtmán, "Ağzından barış-demokrasi sözcüklerini düşürmeyen İstanbul Milletvekili Ufuk Uras'ın da PKK'nın Mecliste grup kurmasına cansiperane katkı vereceğini söylemesiyle ne olduğu ortaya çıkmıştır.

"PKK silahlarını Türkiye Cumhuriyeti Devletine teslim etmeden, biz terörden vazgeçtik dememişken, PKK'nın Mecliste olmasını canhıraş feryatlarla isteyen sözde aydın-entel-dantel, yazar-çizer takımı neye ve kime hizmet etmektedirler?" diye soran Arıtmán, "Bu hizmetlerinin karşılığı kaç paradır söylesinler de biz Türk Milleti olarak aramızda para toplayıp bunlara verelim ki bu ülkeye ihanetten vazgeçsinler" dedi. (ANKA) (19 Aralık 2009 tarihli Radikal'den kısaltılarak alındı.)

Hele askerlik kurumunun erkek egemen ideolojiyi yeniden ve yeniden üreten kurumlardan olduğunu bilerek, ölmeyi ve öldürmeyi meşrulaştıran, kadına yönelik cinsel tacizi ve tecavüzü meşru bir savaş uygulaması olarak ilan eden bu kurumlara girme mücadelesini kadın hakkı olarak algılamak ne kadar gerçekçi olabilir? Kadınlar adına kadınlar için karar vererek sömürge ve işgal altındaki ülkelerde, Türkiye'de Kürtler üzerinde uygulanan zorunlu doğum kontrol yöntemleri, kürtaj, kısırlaştırma.. Kadınları yok sayan zihniyeti, erkek egemen ideolojinin bir baskı ve sömürü aracı olarak devlet ile ilişkisini görmeden, devletin şiddetini meşrulaştırarak nasıl kadına yönelik şiddete karşı tavır takınabiliriz? Bu tartışma çerçevesinde cevaplanması gereken onlarca soru var aslında. Ve her cevap bizi biraz daha şiddetsiz, sömürsüz bir dünyaya yaklaştıracak bence. Ama en önemlisi kendi insanlığımıza dönmemizi sağlayacak.

Linç saldırılarının nasıl toplumsal bir cinnet haline geldiği sanırım artık tüm çevrelerce dikkat edilen bir konu. Peki vatanına sahip çıkmak adına sokağa çıkan kadınlar. Elinde taşlarla, sopalarla ötekiyi yok etmek üzere sokağa çıkanlar. Sistemin devamlılığını ve bekasını sağlayan ka-

dınlar.. Militarizm kendini ötekine yapılan baskı ve sömürü üzerinden var ediyorsa kim bu sistemin ötekileri. Ötekinin bir adı Kürt oluyor diğer adı Alevi. Öteki yok edilmesi gereken düşman. Devletin bütünlüğünü ve yüceliğini zora sokabilecek herhangi bir unsur olabiliyor. Ama en çok bu öteki kadın oluyor. Bu sistemin devam ettirilmesi için biz kadınlar yeniden-üretim zinciri içerisinde konumlandırılıyor. Babanın himayesinden kocanın koruması altına geçen hayatlarımız, hayatın her anında yok sayılan emeğimiz, kimliğimiz, bedenimiz. Peki yaratılan şovenist, faşist histeri içerisinde yer alan kadınları kadın hakları savunucusu sayabilir miyiz?

Patriarka ile devlet işleyişi, savaş, militarizm ve kadına yönelik şiddet arasındaki diyalektik ilişkiyi göz ardı ederek tutarlı bir kadın hakları savunucusu olunabileceğini düşünmüyorum. Erkek egemen ideoloji sistemlerin devamlılığını sağlayan en temel olgulardan biri. Militarizm ise kendini her gün ötekine yapılan baskı ve sömürü üzerinden yeniden üretiyor. Her gün üretilen şiddet toplumsal hiyerarşik dizilimin en alt basamağında olan kadına yöneliyor ve tutsak ediliyor, zihinlerimiz bu sömürü mekanizmasının içinde. Kah ucuz işgücü oluyor, sigortasız, sosyal

güvenceden yoksun bir biçimde çalıştırılarak sömürülüyor emeğimiz, kah kocanın tecavüzü meşru sayılarak, iş yerinde patronun tacizi normalleştirilerek kimliksizleştiriliyor. Görünmez oluyor kadın bu sistematik döngü içerisinde. Sadece ölümler, göç ve taciz meşrulaştırılarak hayatımıza girmiyor militarizm ve savaş. Ölme ve öldürmenin inanılmaz soğukluğu ve kapsayıcılığı arkasına gizleniyor hayatın tüm alanlarında maruz kaldığımız şiddet. Biat etme kültürü belirliyor hayatımızı, önce kadınları sarıyor suskunluk çemberi.

Şimdi tekrardan esas soruna dönecek olursak neden Canan Arıtmán protesto edildi? Canan Arıtmán'ın Türk Solu'nda yayınlanan röportajında ne söylediğine bir bakalım:

"...Dersim isyanı bir Alevi isyanı değil ki. Dolayısıyla Dersim isyanından bahsetmek Alevileri incitecek bir şey değildir. Dersim isyanı bir Kürt isyanıdır. Bu çok açıktır ve belgelenmiştir. Bir ayrılıkçı Kürt isyanıdır. Orada bir özerk Kürt devleti kurulması için yapılmıştır... Bu isyanın diğer bir özelliği daha vardır; hem bir etnik ayrılıkçı Kürt isyanıdır, hem de feodalitenin ve yobazlığın, aşiret yapısının Cumhuriyet'e isyanıdır. Alevi yurttaşlarımızın üzülmeleri için hiçbir neden yoktur. Cumhuriyet asıl o bölgede yaşayan vatandaşlarımızı o feodal yapının, o şeyhlerin şıhların elinden, onlara kul köle olmaktan kurtarmak için yapılmıştır. "Ne yapsaydı Atatürk, devlete karşı olan bir isyanı bastırmasa mıydı? İsyân sırasında tabii ki fevkalade üzücü şeyler olmuştur. Belki suçsuz sivil yurttaşlar da zarar görmüştür. Acılar yaşanmıştır. Onlar için fevkalade üzgünüz. Ama bu tür terör hareketlerinde, bu türlü ayrılıkçı hareketlerde, isyan ve savaşlarda daima ve ne yazık ki siviller, kadınlar ve çocuklar bu şiddetin ve terörün mağduru olmaktadır. Bu da kaçınılmaz bir şekilde oluyor."

Canan Arıtmán'ın onbinlerce insanın katledildiği, kadınlara tecavüz edildiği Dersim katliamı hakkında değerlendirmesinden sonra pek söze hacet var mıdır bilmem. Bence sözün bitti yerdur burası. Böylesi faşist bir söylemden, kandan, asimilasyondan, ölümden beslenen bir zihniyetin her nerede olursa olsun teşhir edilmesinin, özgürlük mücadelemiz açısından önemi büyüktür. Çünkü ancak bu teşhir mekanizmaları ile erkeği, vatani mutlu etmek, onurlandırmak uğruna kadınları yok sayarak yapılan kadın politikaları ile kadın özgürlük mücadelesi arasında bir fark yaratılabilir. Tabii ki amacımız fark yaratmak değil. İnsanlığın evrensel değerleri noktasında ortaklaşmak için taleplerde ortaklaşmak gerekir. Fark bilinmeli ki benzerlikler bilinebilsin ve benzerlikleri artıracak politikalar çoğaltılabilsin ya da asimilasyonla, yok saymakla kadın politikaları arasında ayırım yaratılabilsin.

Buradaki önemli soru, kadınların kadın özgürlük mücadelesinde yer almaları için barışı anlatma zorunluluğu var mıdır ya da militarizme karşı olmaları gerekli midir sorusudur? Tutarlı bir kadın hakları savunucusu olmak savaş, sömürü, erkekliliği besleyen devlet mekanizmalarını görmekten ve tüm bu mekanizmalara karşı mücadele etmekten geçer. Ancak kadın haklarını savunmak için savaş karşıtı olmak ya da antimilitarizmi aktif savunmak ve bu alanda mücadele yürütmek gerekmez. Fakat bu alanda mücadele sürdürmemek ile aktif bir biçimde faşist söylemi yürütmek arasında dağlar kadar fark var.